

VALET AV EN BRUD

Massor av sjuka människor. Jag kan inte komma till dem alla med det samma. Men lyssna!

² Jag är förvisso glad att få vara här igen ikväll i den här vackra hörsalen, bland den här härliga gruppen människor. Och då vi kom in där ute för några minuter sedan, sa människorna, som stod ute på gatan, att de inte kunde komma in. Och jag sa: "Nåväl, kanske jag kan skaffa några platser åt Er." Och de ville inte låta dem komma ner. Så jag är ledsen, att vi inte har plats nog för dem. De sa, att källaren är full, också. Och vi är ledsna för det. Men vi är glada för att få vara här och glada att se hela den här fina gruppen av predikanter, affärsmännen här och alla Er delegater från olika delar av landet.

³ Jag hade den stora förmånen att få tala i förmiddag vid frukosten, vilket jag förvisso tycker, att det är en ära att få tala inför så fina människor. Jag hade ämnet: *Skalet kommer inte att vara arvtagare tillsammans med vetet*. Jag fick inte tid att avsluta det. Och det var inte broderns fel. Han försökte få ledningen att låta oss stanna litet längre, men han ville bara inte göra det. Jag sätter verkligen värde på det, broder Demos. Det var mycket, mycket snällt. Jag tackar Er förvisso för Er älskvärdhet, varenda en. Men de ville bara inte låta oss göra det. Så vi måste bara — måste avsluta. Jag ska ta upp det där någon annan gång, för att bli färdig med det: *Skalet kommer inte att vara arvtagare tillsammans med vetet*. Förstod Ni det, Ni som var där? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Jag hoppas, att det var tillräckligt, för att det skulle bli förstått.

⁴ Nu vet jag, att ikväll är det en panel också, så jag vill inte hålla Er kvar här så länge, att Ni missar den. För jag tycker verkligen, att det förvisso var en tillgång för — för folket, som tror på Pingsten, den där panelen vi såg här om kvällen. En sådan fin skara män, sådana underbara svar, rakt på sak. Det fick mig att känna mig riktigt glad, att se det där. Jag litar på, att Herren kommer att välsigna det ikväll. Och vem som än ser på det, må de tro! Det skulle vara min ärliga bön.

⁵ Och det kom in så många rapporter idag, med posten och per telefon, om så många, som blev helade i det här mötet. Jag blev så glad för det. Det där, det är, att träffa sjuka människor, det är liksom min verksamhet.

⁶ Jag — jag kommer hit upp för att predika, Ni vet, att jag inte är någon predikant. Men jag, med denna min Kentucky-grammatik, "his, hain't" och — och alla de där orden, så jag — jag kan inte säga som vad vi kallar en modern predikant av idag.

Jag — jag skulle inte kunna ta den platsen, för jag — jag har ingen utbildning.

⁷ Men jag tycker verkligen om att förmedla det, som jag vet om Det till andra, rättare sagt det, som jag menar mig veta om Det till andra, hur jag lärde mig Det, hur Han är mot mig. Han är hela mitt liv, allt som jag någonsin kunde vänta mig att vara och så mycket mer, än jag någonsin tänkte, då jag var en liten pojke, nämligen att jag knappast någonsin skulle få någon vän på jorden. Men jag är förvisso tacksam för härliga vänner idag.

⁸ Jag är . . . [En broder säger: ”De har litet svårt att höra här bak, broder Branham. Gå litet närmare!” — Utg.] Å, jag är ledsen. Jag — jag är liksom litet ur brännpunkten här någonstans, sa han.

⁹ För att nu komma raka vägen in i gudstjänsten, så låt oss slå upp några Skriftställen! Jag — jag tycker alltid om att läsa Bibeln, för Den är Guds Ord. Jag tror det. Och jag tror, att Den är Guds ofelbara Ord. Och nu har jag några Skriftställen nedskrivna här och några anteckningar, som jag skulle vilja hänvisa till i några minuter, kanske i fyrtiofem minuter.

¹⁰ Och sedan ska vi komma ut i tid för att gå och se på den här härliga panelen igen ikväll. Och jag litar på, att Gud kommer att fortsätta att välsigna Er hela vägen igenom. Och jag vet, vad Ni måste göra. Och det är meningen, att jag ska köra till Tucson sedan ikväll, ser Ni, så Ni kan ju föreställa Er det. Det är tio timmars körning.

¹¹ Och jag far för att resa utomlands och jag måste få en spruta mot gula febern vid ett prov i morgon hos de styrande. Så jag — jag är tvungen att komma dit bort. Jag fick det uppskjutet här om dagen och de kommer inte att godta något ”nej” till svar igen nu. Och jag har en mot stelkramp och tyfus att ta och mina vitaminer.

¹² Så jag är så tacksam för det här tillfället och — och den här fina mötesserien vi hade före konventet. Den begeistrade förvisso mitt hjärta. Ni är en fin grupp av människor. Jag litar på, att Gud kommer att välsigna Er.

¹³ Då den stora stunden någon gång . . . Det där stora monstret, som ligger där uppe, som vände sig om borta i Alaska för några dagar sedan, slängde upp sin stjärt igen i morse, någonstans omkring, nere runt Washington. Det skulle, riktigt lätt, kunna komma häråt. Och om Den Helige Ande någonsin talar om för mig definitivt . . .

¹⁴ Någon har hållit på att svara . . . Frågat mig om det där: ”Kommer det att hända här, broder Branham?” Nej, jag vet inte det där. Jag vet helt enkelt inte, förrän jag verkligen vet. Det är sanningen.

15 Jag vill alltid vara ärlig mot Er. Jag kommer bara inte att anta, ta några idéer eller någonting som jag tror eller någonting sådant. Då jag talar om det för Er, kommer det att vara så. Nåväl, Han måste tala om det för mig först och sedan kommer jag att tala om det för Er. Jag — jag vet, att hela världen är i ett skakande tillstånd. Vi är i ändens tid. Men en sak, som jag har försökt att vara . . .

16 Broder Shakarian berättade i förmiddags, hur han brukade gå genom bönekoerna och sträcka sig ner dit och få tag i de där bönekorten, innan människorna skulle komma fram, och titta på dem och se efter om — om jag sa dem, vad de hade skrivit upp där. De skriver allt möjligt på sina bönekort, vet Ni, och han ville bara se, om det var riktigt. Han sa, att av de hundratals, som han hade kontrollerat, hade det inte funnits en enda, som var fel. [Broder Shakarian säger: ”Aldrig något fel.” — Utg.] Det kommer aldrig att vara ett enda fel, ser Ni, för, så — så länge det är Gud. Om jag någonsin kastar mig själv in i det, då är det fel just där till att börja med.

17 En liten flicka, vars far sitter och lyssnar till mig nu, kom till mig för inte så länge sedan. Hon hade en dröm. Hon sa: ”Broder Branham, vad betyder den här drömmen?”

18 Jag sa: ”Jag vet inte, syster. Jag måste ta reda på det, om Herren vill tala om det för mig.” Så jag gick vidare och försökte fråga Herren och Han talade aldrig om det för mig.

19 Den lilla flickan kom tillbaka igen. Hon sa: ”Jaha, var är nu uttydningen av min dröm?”

20 Jag sa: ”Kom hit, lilla vän, sitt ner!” Jag sa: ”Din far och mor är mycket goda vänner till mig. Förstår Du? Och de har kommit hela vägen från Kanada, pensionerat sig och vistas här hos mig. De tror på det här, som jag försöker säga. Och jag har aldrig i mitt liv med vilje sagt någonting fel åt någon. Om jag . . . Jag tror, att jag vet, vad drömmen betyder. Men innan jag får se den där drömmen själv och Han sedan talar om för mig, vad den betyder, kan jag inte tala om det för Dig. Ser Du, om jag bara hittar på någonting, kan det komma en tid, då Du behöver mig, för att det gäller liv eller död, och då skulle Du inte veta, om Du ska tro mig eller inte.”

21 Om jag säger Er någonting i Herrens Namn, då är det verkligen så. Det var Han, som sa det till mig. Och hittills, under alla dessa år, genom hela världen och världen runt, har det aldrig varit fel en enda gång. För . . . Och nu vet Ni ju, att en mänsklig varelse inte kan vara så ofelbar. Det krävs Guds Ande för att göra det.

22 Och nu har jag ett Budskap, som jag är ansvarig för. Och många gånger har jag bland människorna ansetts, tja, kanske av någon, som bara inte sätter sig ner och tänker en minut, att jag var en — en, å, en ryslig person, att jag inte tyckte om

människorna och alltid kränker dem. Och det är inte så. Det är inte så. Jag älskar människorna. Men, Ni vet, kärleken är tillrättavisande.

²³ Om Din lille pojke satt på gatan där ute och Du sa: "Käre Junior, jag vill inte ha Dig där ute, men..." Och bilarna brummade förbi honom och Du tog in honom. Han sprang ut igen. Å, Du borde tillrättavisa honom! Om Du älskar honom, gör Du det. Du måste.

²⁴ Om Du såg en man flyta nerför en flod mot en fors i en liten båt och Du visste, att den där båten skulle komma att sjunka, då den kom till forsen, skulle Du säga: "Hör Du John, kanske Du borde tänka en stund, Du kanske inte klarar det, kanske.?" Om jag vet, att han inte kommer att klara det, kommer jag att nästan rycka honom ur båten, om jag kan, för det är kärleken, som gör det.

²⁵ Och i de här Budskapen nu, som jag talar, försöker jag aldrig att lägga in någon lärosats osv. Jag — jag gör det i min egen församling. Men här ute bland män och kvinnor, som är från olika samfund och har olika idéer, försöker jag bara ta det i en mild form, förklara, men så pass att om Du är född av Guds Ande, så tror jag, att Du kommer att förstå, vad jag menar, bland kristna människor, metodister, baptister, presbyterianer, osv.

²⁶ Ikväll, nu, vill jag slå upp 1 Mosebok, det 24:e kapitlet. Jag vill läsa den... Börja med den 12:e versen i 24:e kapitlet i 1 Mosebok.

Och han sa: "Å, min herre Abrahams HERRE, Gud, jag ber dig att göra mig lyckosam denna dag och visa välvilja mot min herre Abraham!

Se, jag står här vid vattenkällan och stadsbornas döttrar kommer ut för att hämta vatten.

Och låt det ske, att flickan till vilken jag säger: 'Ta ner krukan, ber jag dig, så att jag får dricka', och hon ska säga: 'Drick, och jag ska ge dina kameler att dricka också'. Låt densamma vara hon, som du har bestämt åt din tjänare Isak! Och därigenom ska jag veta, att du har bevisat välvilja mot... Mot min herre.'

²⁷ Och så i Uppenbarelseboken. Det där var den första i Bibeln, 1 Mosebok. Nu, i Bibelns sista, vill jag läsa i Uppenbarelsebokens 21:a kapitel och den 9:e versen.

²⁸ Vi vet, vad det här Skriftstället i 1 Mosebok här... Läs hela kapitlet, Ni, om Ni vill! Det är Gud, som sänder ut Elieser. Rättare sagt, Abraham sänder ut Elieser, förlåt mig, för att välja en brud åt Isak. Och den vackra Rebecka kom ut och som ett fullkomligt svar på bönen, som — som Elieser, Abrahams tjänare, just hade bett.

Nu i 9:e versen i Uppenbarelsebokens 21:a kapitel.

Och där kom till mig en av de sju änglarna, som hade de sju skålarna fulla av de sju sista plågorna, och talade med mig och sa: "Kom hit, så ska jag visa dig bruden, Lammets hustru!"

²⁹ Nu vill jag ta det där som ämne ikväll: *Valet av en brud*. Och det här är, om min broder, som spelar in här vill det, så är det här det bandet, som Ni kan gå vidare och släppa ut.

³⁰ Och nu, i det här betyder det inte exakt, att jag talar det här till den här närvarande församlingen, utan de här ljudbanden går världen runt. De översätts till praktiskt taget, å, en stor del av språken, till och med till de hedniska landen världen runt. Vi sänder de där banden gratis via ett sällskap i församlingen. Och de översätts. Och hela vägen ut genom Afrikas djungler och till Indien går de här banden.

Nu, valet av en Brud!

³¹ I många av livets skiften ställs vi inför val. Själva sättet att leva är ett val. Vi har rätt att skapa vårt eget sätt, välja vårt eget sätt, som vi vill leva på.

³² Utbildning är ett val. Vi kan välja, om vi ska utbildas eller om vi inte ska utbildas. Det är ett val, som vi har.

³³ Rätt och fel är ett val. Varenda man, varenda kvinna, pojke och flicka måste välja, om de ska försöka att leva rätt eller inte leva rätt. Det är ett val.

Val är någonting viktigt.

³⁴ Ens eviga bestämmelseort är ett val. Och ikväll kanske några av Er kommer att göra det — det valet, var Ni ska tillbringa Evigheten, innan det här mötet slutar ikväll. Det kommer att bli en gång, då Du, om Du avvisade Gud många gånger, kommer det att bli en gång, då du avvisar Honom för sista gången. Det finns en gräns mellan barmhärtighet och dom. Och det är en farlig sak för en man eller en kvinna, pojke eller flicka, att gå över den gränsen, för det finns ingen återvändo, då man går över den gränsen. Så ikväll kan det vara den gången, då många kommer att fatta sitt — sitt beslut, om var de ska tillbringa den ändlösa Evigheten.

³⁵ Det finns ett annat val, som vi har i livet, det gäller en livsledsagare. En ung man eller ung kvinna, som går ut i livet, har — har fått rätt att göra ett val. Den unge mannen väljer. Den unga kvinnan har rätt att acceptera eller avvisa det. Men det är ändå ett val, ömsesidigt. Både mannen och kvinnan, de har rätt till val.

Man har också ett val som kristen.

³⁶ Man har ett val, här i Amerika än så länge, vilken kyrka man kan gå till. Det är ens eget amerikanska privilegium, att välja vilken församling som helst, som man vill tillhöra. Det är ett val. Man behöver inte gå till någon av dem, om man inte vill.

Men om man vill byta från metodisterna till baptisterna eller den katolska till en protestantisk, eller så, finns det ingen som kan säga till en eller förmå en att komma till någon särskild församling. Det där är vår – det där är vår frihet. Det är vad vår demokrati är. Varenda människa kan välja åt sig själv. Religionsfrihet, och det är något – någonting stort. Gud, hjälp oss att få behålla den så länge vi kan!

³⁷ Man har också ett val. Ifall... Då man väljer den här församlingen, kan man välja, om man i den här församlingen, om man vill välja en församling, som kommer att leda en till ens eviga bestämelseort. Man kan välja en församling, som har en viss trosbekännelse, som man kanske tycker, att den där trosbekännelsen är precis vad man vill ha. Eller den andra församlingen har sin trosbekännelse.

³⁸ Och så finns där Guds Ord, som man kan välja. Man måste göra sitt val.

Det finns en oskriven lag ibland oss om att välja.

³⁹ Jag tror det var Elia en gång, uppe på berget Karmel, efter kraftmätningen, i den stora stunden av den kris, som vi just håller på att komma in i just nu. Kanske det kan bli Du eller jag ikväll, som gör det här valet, liksom upplevelsen på berget Karmel. Jag tror, uppriktigt sagt, att den pågår runt hela världen nu. Men det kommer snart att bli en tid, då man blir tvungen att göra ett val.

⁴⁰ Och Ni människor här, från Era samfundsförsamlingar, tro på det här bara, att stunden är nära förestående, då Ni kommer att göra ett val. Ni kommer antingen att gå in i Världsrådet, eller så kommer Ni inte längre att vara ett samfund. Ni kommer att bli tvungna att göra det och det där valet kommer snart.

⁴¹ Och det är en farlig sak, att vänta till den där sista stunden också, för man kan ta på sig någonting, som man aldrig skulle kunna skaka av sig. Som Ni vet, finns det en tid, då man kan bli varnad, om man då går över den där varningsgränsen, då är man redan märkt på andra sidan, stämplad.

⁴² Kom ihåg, då jubelåret kom och prästen red med den här ljudande basunen, att varenda slav kunde bli fri. Men om de vägrade acceptera sin frihet, då måste han tas till templet, till en pelare och en syl skulle genomborra hans öra och då skulle han tjäna sin herre för alltid. Det sattes på hans öra som en symbol för hörseln. "Tron kommer genom hörandet." Han hörde den där basunen, men han ville inte lyssna till den.

⁴³ Och många gånger hör män och kvinnor Guds Sanning och ser Den bekräftad och bevisad som Sanning, men ändå vill de inte höra Den. Det finns någon annan orsak. Det är något annat val, som de har, än att möta Sanningen och fakta, därför kan deras öron bli stängda för Evangeliet. De kommer aldrig att höra

Det igen. Mitt råd till Dig: Då Gud talar till Ditt hjärta, handla just då!

⁴⁴ Elia gav dem ett val på vilket de skulle: ”Välj idag, vem Ni ska tjäna! Om Gud är Gud, så tjäna Honom! Men om Baal är Gud, så tjäna honom!”

⁴⁵ Då vi nu ser, att alla de naturliga tingen är en bild av de andliga tingen, som vi gick igenom i vår lektion i förmiddags, liksom solen och dess natur. Det var min första Bibel. Innan jag någonsin läste en sida i Bibeln, kände jag Gud. För Bibeln är skriven överallt i naturen och den överensstämmer precis med Guds Ord: om naturens död, begravning, uppståndelse. Och solen, som går upp, går över, går ner, dör, uppstår igen. Det finns så många ting, som vi skulle kunna symbolisera Gud i naturen på, att vi måste hoppa över dem, för det här Budskapet.

⁴⁶ Om nu det andliga, rättare sagt det naturliga, är en bild av det andliga, då är valet av en brud i det naturliga en bild av valet av en Brud, Bruden i det andliga.

⁴⁷ Nu är det en allvarlig sak, då vi ska välja en hustru, för en man, för löftet finns här tills döden skiljer oss åt. Det är så vi bör hålla det. Och Ni avger det där löftet inför Gud, att endast döden ska skilja Er åt. Och jag tycker, att vi borde . . . En man vid sina sinnens fulla bruk, som planerar en framtid, att han borde välja den där hustrun mycket försiktigt. Var försiktig med vad Du gör! Och en kvinna, som väljer en äkta man eller accepterar en mans val, bör vara riktigt försiktig med vad hon gör och särskilt i den här tiden. En man bör tänka och be, innan han väljer en hustru.

⁴⁸ Jag tror, att det som idag orsakar så många skilsmässomål nu, att vi i Amerika är ledande i världen beträffande skilsmässomål. Vi ligger före resten av världen. Det är mer skilsmässor här, i den här nationen, än någon annanstans och det är ju meningen att den ska vara, och anses vara, en kristen nation. Vilken förebråelse våra skilsmässomål är! Jag tror, att orsaken till det är, att männen har kommit bort ifrån Gud och kvinnorna har kommit bort ifrån Gud.

⁴⁹ Och vi finner, att om en man bad och en kvinna bad över saken, inte bara tittade på ett par vackra ögon eller stora starka skuldror eller sådant eller någon annan världslig sinnesrörelse, utan först skulle vända sig till Gud och säga: ”Gud är det här Din plan?”

⁵⁰ Jag tror att idag finns det så mycket fusk, precis som i skolan. Då — då barnen kommer förbi om morgonen, många av barnen i grannskapet, som — som är vänner till mig, kommer och säger: ”Broder Branham, vill Du be för oss? Vi har ett — ett prov idag. Jag — jag arbetade hela natten och det verkar som om jag inte kan få till det. Be för mig!” Jag tror att vilket skolbarn som helst, om man skulle, om . . . Och föräldrarna vid bordet om morgonen, man skulle kunna säga: ”Mor, John har ett prov idag. Låt oss be

för honom nu!” Jag tror det skulle slå allting, som man någonsin skulle kunna göra på något annat sätt eller kika på någon annans papper och fuska. Jag menar om man bara kommer ut och ber över saken.

⁵¹ Och om vi skulle granska, vad vi gör, då vi tänker gifta oss, då vi väljer vår hustru, vår äkta man, om vi skulle granska det en gång till! En man borde be allvarligt, för han skulle kunna förstöra hela sitt liv. Kom ihåg, att löftet är ”tills döden skiljer oss åt” och han skulle kunna förstöra sitt liv genom att välja fel. Men om han vet det, att han väljer fel och gifter sig med en kvinna, som inte är värdig att vara hans hustru och han gör det ändå, då är det hans fel. Om en kvinna tar en äkta man och vet, att han inte är värdig att vara man åt Dig, då är det Ditt eget fel, eftersom Du vet, vad som är rätt och fel. Så man bör inte göra det, förrän man har bett sig igenom grundligt.

⁵² Samma sak gäller, då man väljer en församling. Man måste nu be över den församling man umgås med. Kom ihåg, att församlingar har en ande med sig!

⁵³ Nu vill jag inte vara kritisk. Men jag inser, att jag är en gammal man och jag måste flytta härifrån en vacker dag. Och jag måste stå till svars på Domens Dag för vad jag säger ikväll eller vilken annan gång som helst. Och jag, därför måste jag vara absolut allvarlig och uppriktigt övertygad.

⁵⁴ Men man går in till en församling och om man ger akt på den där församlingens beteende, man ger bara akt på pastorn en stund, så kommer man vanligen att finna, att församlingen betar sig liksom pastorn. Ibland undrar jag, om vi inte bara får varandras ande i stället för Den Helige Ande. Om man kommer till ett ställe, där en pastor är riktigt radikal och driver på, så finner man, att församlingen är på samma sätt. Jag ska ta Er med till en församling, där jag ser pastorn stå och vrida sitt huvud fram och tillbaka. Om Ni ger akt på församlingen, så gör de samma sak. Man tar en pastor, som bara sväljer vad som helst, vanligen gör församlingen samma sak. Så om jag skulle välja en församling, skulle jag välja en äkta, fundamental, fullt evangelisk, biblisk församling, om jag skulle välja en att sätta min familj i. Välja. Jag tittade . . .

⁵⁵ Pojkarna här om dagen, broder Shakarians son och hans svärson tog mig hit upp för att be för en ung man, en sångare, en snobbig pojke. Just kommit tillbaka . . . Fred Barker hette han, hade just kommit tillbaka från en resa. Och de ringde mig, att: ”Fred var döende.” Och sedan, innan jag kunde komma in i huset, kom ett annat budskap: ”Han kanske är död just nu.” Och han sa, att han hade en — en blödning i hjärnan och han var förlamad och — och han var döende och hans hustru ville, att jag skulle be för honom.

56 Och jag tänkte: "Å, om jag försöker flyga, skulle han kunna vara död innan jag kommer dit och är kanske död nu." Så jag ringde genast och fick den lilla damen i telefonen. Och — och vi fick telefonen uppkopplad och till Freds öra. Han kunde inte svälja. De gav honom mat med slang. Och då vi bad för honom, sa han, gav tecken att de skulle ta ut den ur hans hals. Han kunde svälja. Doktorerna trodde det inte. De tog ut den och han kunde svälja. Han satt uppe här om dagen.

En församling. Att välja en församling.

57 Telefonsamtalet kom just in för en stund sedan. I morse, en medlem i min församling, som faktiskt är en baptistisk kvinna från Louisville, hon dog tidigt i morse. Och min hemförsamling, en rejäl grupp av helgade människor, samlades och gick ner innan begravningsentreprenören balsamerade henne, stod lutade över henne, bad tills livet kom tillbaka in i henne. Och hon lever ikväll. Min församlings äldstebröder, å, de har fått lära sig att tro, att allting är möjligt, då man kommer till Gud i uppriktighet.

Så man måste välja rätt.

58 Åter igen, den slags kvinna en man väljer, återspeglar hans ambition och hans karaktär. Om en man väljer fel kvinna, återspeglar det hans karaktär. Och det han binder sig vid visar verkligen vad, som finns i honom. En kvinna återspeglar vad som finns i mannen, då han väljer henne till hustru. Det visar, vad som finns djupt inne i honom. Vad han än säger på utsidan, ge akt på vad han gifte sig med!

59 Jag går till en mans kontor och han säger, att han är en kristen. Pinuppor överallt på väggarna, den där gamla boogie-woogie-musiken på. Jag bryr mig inte om, vad han säger. Jag tror inte på hans vittnesbörd, för hans ande livnar sig av det, som hör världen till. Tänk, låt oss säga, om han skulle gifta sig med en varietedansös eller tänk om han skulle gifta sig med en sexdrottning eller bara en vacker, modern "riketta"! Det återspeglar. Det visar, vad han har i sinnet ifråga om vad hans framtida hem ska bli, för han tog henne till att uppfostra sina barn med. Och vad hon än är, så är det på det sättet hon kommer att uppfostra de där barnen. Så det återspeglar, vad som finns i mannen. En man, som tar en sådan kvinna, visar precis, vad han tänker om framtiden.

60 Skulle Ni kunna föreställa Er en kristen, som gör någonting sådant? Nänämensan. Det skulle jag inte kunna. En sann kristen söker inte efter sådana skönhetsdrottningar och varietedansöser och sexdrottningar. Han söker efter kristen karaktär.

61 Nu kan man inte få allting. Det kanske finns en flicka, som är verkligt vacker. Och den andra flickan, kanske hon är . . . Hennes figur ser bättre ut än den här. Och man kanske måste avstå från det ena för att få det andra, men om hon inte har en dams, en

kvinnas, resning. Och hon . . . Jag bryr mig inte om, om hon är vacker eller inte. Det är bäst, att man ser på hennes karaktär, antingen hon är vacker eller inte vacker.

⁶² För nu är det ju passande, om en kristen ska välja en hustru, att han skulle välja en äkta, pånyttfödd kvinna, oavsett hur hon ser ut. Det är vad hon är, som styr henne. Och så återspeglar det åter igen hans egen gudfruktiga karaktär och återspeglar vad han har i sinnet och vad det kommer att bli i framtiden för hans familj, som kommer att uppfostras av en sådan kvinna, framtidsplanerna för hans hem.

⁶³ Om han gifter sig med en av de här små moderna ”rikettorna”, sexdrottningarna, vad skulle han då kunna vänta sig? Vilket slags hem skulle en man kunna vänta sig att få? Om han gifter sig med en flicka, som inte har så pass moral i sig, att hon stannar hemma och tar hand om huset, utan vill arbeta ute på någons kontor, vilket slags hushållerska kommer hon att bli? Man kommer att få ha barnvakter och allting annat. Det är sant.

⁶⁴ Nu är jag inte mycket för den här modernistiska ordningen, att kvinnorna ska arbeta. Då jag ser de här kvinnorna med de här uniformerna på sig, som kör omkring i den här staden på motorcyklar, som poliser, det är en skam för vilken stad som helst, som vill låta en kvinna göra det. Förstår Ni? Förstår Ni? Så många män, som är utan arbete, det där visar vår stads moderna tänkesätt. Det visar förnedringen. Vi måste inte ha de där kvinnorna där ute så där. De har ingenting där ute att göra på det där sättet.

⁶⁵ Då Gud gav en man en hustru, gav Han honom det bästa Han kunde ge honom, utom frälsningen. Men då hon börjar försöka ta en mans plats, då är hon ungefär det värsta, som han skulle kunna få tag i. Det där är riktigt, nu. Förstår Ni?

Nu kan vi se den andliga tillämpningen.

⁶⁶ Jag — jag vet, att det där är illa, man tycker att det är illa, men det är Sanningen. Vi bryr oss inte om, hur illa det är, vi måste inse fakta. Det är vad Bibeln lär. Förstår Ni?

⁶⁷ Nu ser vi här klart hur den andliga planen, hur Gud planerar Sitt framtida Hem tillsammans med Sin framtida Brud, kommer till synes nu.

⁶⁸ Om en man gifter sig med en sexdrottning, ser man vad han väntar sig av framtiden. Om en man gifter sig med en kvinna, som inte vill stanna hemma, ser man vad han väntar sig av framtiden. Och jag . . .

⁶⁹ Det här låter hemskt. Jag bara känner, att jag ska säga det. Och jag — jag, vanligen, om jag känner att jag ska säga någonting, bör jag säga det. Och det är vanligen Guds väg.

⁷⁰ Jag — jag brukade följa med en farmare, som jag arbetade tillsammans med, för att köpa boskap. Och jag la märke till,

att den gamle mannen alltid tittade en kviga rakt i ansiktet, innan han började bjuda. Sedan vände han på hennes huvud och tittade hit och dit. Jag följde med honom, gav akt på honom. Och han tittade upp och ner på henne, om hon såg riktig ut till kroppsbyggnaden. Sedan vände han sig om och tittade henne i ansiktet och ibland skakade han på huvudet och gick därifrån.

Jag sa: "Jeff, jag vill fråga Dig en sak."

Han sa: "Var så god, Bill!"

⁷¹ Och jag sa: "Varför tittar Du alltid den där kon i ansiktet?"
Jag sa: "Hon ser ju bra ut, en fin – fin, kraftig ko."

⁷² Han sa: "Jag ska säga Dig, gosse, Du har en hel del att lära Dig." Och jag – jag insåg det, sedan han hade talat om det för mig. Han sa: "Jag bryr mig inte om, hur hon är byggd. Hon kan vara kött ända till klövarna. Men om hon har det där vilda stirrandet i ansiktet, så köp henne aldrig!"

Jag sa: "Varför det, Jeff?"

⁷³ "Jo", sa han, "först och främst", sa han, "kommer hon aldrig att vara stilla." Och han sa: "Nästa sak är, att hon aldrig kommer att vara mamma åt sin kalv." Och han sa: "De har henne i en kätte nu, det är orsaken till, att hon är fet. Om man släpper loss henne med det där vilda stirrandet, kommer hon att springa ihjäl sig."

⁷⁴ Jag sa: "Vet Du, jag lärde mig liksom någonting. Jag tror det där gäller för kvinnor också." Rätt. Rätt.

⁷⁵ Det där vilda, stirrande, rikettautseendet, det är bäst att hålla sig borta ifrån det, gosse, allt det där blåa omkring hennes ögon. Och jag . . . Jag skulle inte vilja ha det. där. Jag tycker inte, att det där passar för en kristen. Jag bryr mig inte om, hur mycket TV och tidningar säger, att det är vackert. Det är den rysligaste, anskrämligaste syn jag någonsin har sett i hela mitt liv.

⁷⁶ Då jag för första gången såg det där, här nere på Cliftons kafeteria en morgon vid en frukost. Jag såg en del av de där unga damerna komma upp. Broder Arganbright och jag hade just kommit in. Och han hade gått en trappa ner. Och jag tittade och den där flickan kom in. Jag tänkte: "Tja, jag – jag – jag – jag förstår inte." Jag hade aldrig sett det förr. Det var något slags. Å, det såg ut, som om hon var sjuk, Ni vet, såg bara liksom konstigt ut. Jag säger inte det där för att vara rolig. Jag – jag säger det. Som Ni vet, jar jag sett spetälska. Jag är missionär. Jag har sett alla slags underligheter, ser Ni, ifråga om sjukdomar. Och jag tänkte gå fram till den unga damen och säga till henne: "Jag – jag – jag är predikant. Jag – jag ber för de sjuka. Skulle – skulle Ni vilja, att jag ber för Er?" Och jag hade aldrig sett någonting sådant där. Och så kom här två eller tre till in. Då steg jag liksom tillbaka och väntade.

77 Och broder Arganbright kom, så jag sa: ”Broder Arganbright!” Han kanske är här. Jag sa: ”Vad är det för fel på den där kvinnan?” Förstår Ni?

Och han sa: ”Det där, det är smink.”

78 Jag sa: ”Å, oj, oj!” Förstår Ni? Jag tyckte, att de borde ha henne på något epidemisjukhus någonstans, Ni vet, för att förhindra, att det skulle bryta ut hos alla andra kvinnor.

79 Men Ni vet, man måste planera, titta, be, då man väljer. För vi ser därigenom Löftesordet. Hon, bruden, som en man ska välja, kommer att återspegla hans karaktär. Det återspeglar, vad som finns i honom.

80 Skulle Ni nu kunna föreställa Er, att en man, fylld med Den Helige Ande, tar någonting sådant till att vara hustru? [Församlingen säger: ”Nej.” – Utg.] Jag – jag – jag kan bara inte förstå det, broder. Nu är jag kanske bara en gammal fantast. Men, ser Ni, jag – jag kan bara inte förstå det där, ser Ni, lägg märke till det, för det kommer ju att återspegla, vad som finns i honom. Hon kommer att hjälpa honom att skapa hans framtida hem.

81 Så nu går vi då tillbaka för ett ögonblick till den andliga sidan. Och då man ser en församling, som är i världen, uppför sig liksom världen, har sina förväntningar i världen, deltar i världen, räknar Guds Bud som om Han aldrig hade skrivit Dem, då kan man – man kan bara föreställa sig, att Kristus inte kommer att ta en sådan Brud. Skulle Ni kunna föreställa Er, att Han skulle ta den moderna församlingen av idag till Brud? Inte min Herre. Jag . . . Jag kan knappast se det. Nej. Kom nu ihåg, att en man och hans hustru är ett. Skulle Du förena Dig med en sådan person? Om Du skulle göra det, skulle det förvisso liksom göra mig besviken på mitt förtroende för Dig.

82 Och hur skulle det vara, om då Gud skulle förena Sig med någonting sådant, en vanlig samfundssköka? Tror Ni Han skulle göra det, ”Har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft.” Han skulle aldrig göra det. Hon måste ha Hans karaktär i sig. Den verkliga, sanna, pånyttfödda Församlingen måste ha den – den karaktär, som var i Kristus, för mannen och hustrun är ett. Och om Jesus gjorde bara det, som behagade Gud, höll Hans Ord och uppenbarade Hans Ord, kommer Hans Brud att vara tvungen att vara av samma slags karaktär. Hon skulle inte under några omständigheter kunna vara ett samfund. För då, hur mycket man än skulle vilja säga: ”Nej”, styrs hon av en styrelse någonstans, som talar om för henne, vad hon ska göra och vad hon inte får göra, och många gånger en miljon mil ifrån det sanna Ordet.

83 Det är alltför illa, att vi någonsin kom bort ifrån den verkliga Ledaren, som Gud gav oss till att leda Församlingen. Han sände aldrig riksföreståndare. Han sände aldrig biskopar, kardinaler, präster, påvar. Han sände Den Helige Ande till Församlingen, för

att leda Församlingen. ”Då Han, Den Helige Ande, har kommit, ska Han leda Er in i hela Sanningen, uppenbara de här sakerna för Er, som jag har talat om för Er, påminna Er om dem och ska visa Er saker, som ska komma.” Den Helige Ande skulle göra det där. Nu hatar den moderna församlingen det där. De tycker inte om Det, så hur skulle hon kunna vara Kristi Brud? Dagens människor väljer ett modernt samfund. Vad det gör, det återspeglar bara deras usla förståelse av Ordet.

⁸⁴ Jag menar inte att såra, men jag menar att låta det gå så pass djupt, att Ni ska titta på det.

⁸⁵ Jag har vigt många par men det påminner mig alltid om Kristus och Hans Brud. En av de vigslar, som jag förrättade här för en tid sedan, den — den var någonting ganska enastående i mitt liv. Det var för åtskilliga år sedan, då jag var bara en ung predikant.

⁸⁶ Min bror arbetade på PWA. Jag vet inte, om någon ens kommer ihåg det där fortfarande eller inte, någon lika gammal som jag. Och det var ett — ett projekt, som regeringen hade. Och min bror arbetade upp omkring trettio engelska mil. De grävde ut en del sjöar, ett projekt för naturvården.

⁸⁷ Och det var en pojke, som arbetade tillsammans med honom där uppe, från Indianapolis, omkring, å, ungefär hundra engelska mil ovanför Jeffersonville, där jag bor, rättare sagt bodde. Och där fanns en . . . Han sa till min bror en dag, han sa: ”Doc”, sa han, ”jag — jag vill . . . Jag ska gifta mig, om jag bara hade pengar nog till att betala predikanten.” Han sa: ”Jag — jag har tillräckligt med pengar för att få min licens men”, sa han, ”jag har inte tillräckligt med pengar för att betala predikanten.”

⁸⁸ Doc sa: ”Tja, min bror är predikant och — och han — han kanske viger Er.” Han sa: ”Han tar aldrig betalt av folk för sådana saker.”

Han sa: ”Vill Du fråga honom, om han vill viga mig?”

⁸⁹ Jaha, den kvällen frågade min bror mig. Jag sa: ”Om han aldrig har varit gift förut, ingendera av dem, och de är . . . Om allting är all right.”

Han sa: ”Nåväl, ja, jag ska fråga honom.”

Och jag sa: ”Om det är så, så säg till honom att komma ner!”

⁹⁰ Så kom då lördagen och pojken kom ner. Det har varit någonting stort för mig, att alltid få se tillbaka på det här. Jag . . . En regnig eftermiddag och en gammal Chevrolet-bil med strålkastarna fastbundna med ståltråd, som körde fram utanför. Bara en kort tid sedan jag hade förlorat min hustru och jag levde ensam, två små rum. Och — och Doc var där uppe hos mig och väntade på dem.

⁹¹ Och — och en pojke kom ut ur bilen och han såg förvisso inte ut som en brudgum för mig och skulle inte göra det för någon,

antar jag. Ja, jag kunde nått och jämnt. . . Köpa ett par ganska fina skor för en och en halv dollar. Och han hade på sig ett par, som var utslitna. Och hans byxor var riktigt säckiga. Och han hade på sig en av de här gamla jackorna av mullvadsskinn. Jag tror inte, att en del av Er äldre människor skulle komma ihåg. Den såg ut som om den hade gått igenom en tvättmaskin utan att bli sköljd och den var strimmig, uppknuten *så här* och hörnet uppåt.

⁹² Och en — en liten dam kom ut på sidan med en liten, en sådan där liten rutig dräkt.

⁹³ Jag vet inte. Jag gjorde ett misstag då jag nämnde den där sortens tyg en gång. Gingham tror jag det heter. Och så var det en. . . [Församlingen skrattar. — Utg.] Jag sa det fel igen. Jag — jag gör det jämnt. Och jag sa. . .

⁹⁴ Hon kom ut ur bilen och de kom uppför trappan. Och — och då de gick in, den lilla stackaren, hon. . . Jag antar att hon, ungefär allt hon hade på sig var en kjol. Och hon hade nästan inga skor på sig. Hon hade liftat ner från Indianapolis. Hade litet hår, som hängde ner bak liksom i långa flätor ner på ryggen. Såg mycket ung ut.

Och jag sa till henne: "Är Du gammal nog att bli gift?"

⁹⁵ Hon sa: "Ja, sir." Och hon sa: "Jag har mitt skriftliga tillstånd från min far och mor." Hon sa: "Jag måste visa upp det för — för domstolen här för att få min licens."

⁹⁶ Jag sa: "All right." Jag sa: "Jag skulle vilja tala med Er litet grand innan vi utför den här vigseln." De satte sig ner. Pojken tittade sig omkring i rummet, han var i skriande behov av att få håret klippt. Och han fortsatte att titta sig omkring i rummet. Han lyssnade inte på mig. Jag sa: "Min gosse, jag vill, att Du ska lyssna på vad jag säger."

Han sa : "Ja, sir."

Och jag sa: "Älskar Du den här flickan?"

Han sa: "Ja, sir, det gör jag."

Jag sa: "Älskar Du honom?"

"Ja, sir, det gör jag."

⁹⁷ Jag sa: "Har Du nu någon plats att ta henne till, sedan Ni har gift Er?"

Han sa: "Ja, sir."

⁹⁸ Jag sa: "All right. Nu", sa jag, "vill jag fråga Dig en sak. Jag förstår, att Du arbetar här uppe på det här PWA."

Och han sa: "Ja, sir." Det är ungefär tolv dollars i veckan.

Jag sa: "Tror Du, att Du kan försörja henne?"

Han sa: "Jag ska göra allt jag kan göra."

99 Och jag sa: "Nåväl, det är all right." Och jag sa: "Nå, tänk om han blir utan . . . Tänk om han mister sitt jobb, syster! Vad ska Du göra, kommer Du att springa tillbaka hem till mamma, pappa?"

Hon sa: "Nej, sir. Jag kommer att stanna hos honom."

100 Och jag sa: "Tänk, sir, om Ni har tre eller fyra barn, ingenting att ge dem att äta och Du inte har något arbete! Vad ska Du göra, skicka iväg henne?"

101 Han sa: "Nej, sir. Jag ska kämpa vidare. På något sätt ska vi klara det."

102 Jag kände mig liten. Och jag såg, att han verkligen älskade henne och de älskade varandra. Jag vigde dem.

103 Sedan undrade jag, vart han hade tagit henne. Efter några dagar frågade jag min bror, Doc, var det var. Han sa: "Far ner till New Albany!", en liten stad nedanför oss.

104 Och nere vid floden, där hade jag litet plåt liggande, dit jag gick varenda dag, då jag — jag var linjearbetare. Så då resten av karlarna allesammans satt i närheten, berättade vitsar och sådant, gick jag in i lastbilen och körde nedför floden och bad under den där . . . ?. . . Och läste min Bibel under ett stort plåtsjok, där det brukade vara en gammal järnverkstad. Det står några gamla godsvagnar där nere.

105 Och den här mannen hade gått dit ner och fått tag i en av de där godsvagnarna och sågat upp en dörr åt sig i den. Och hade tagit en tidning och stiftknappar.

106 Hur många vet, vad en stiftknapp är? Det finns inga kentuckybor här då. Det är, man tar en bit kartong och sätter ett häftstift i den, en liten nubb. Och trycker sedan in den i . . . Det är en stiftknapp.

107 Så de hade satt upp det överallt. Och han hade gått dit upp till järnverkstaden och fått sig en del material och gjort en trappa för att komma upp. Och fått tag i några gamla lådor och fick sig ett bord. Och jag tänkte en dag: "Jag ska fara ner och se efter, hur de kommer sams."

108 Ungefär sex månader tidigare hade jag vigt samman E. V. Knights dotter med E. T. Sliders son. E. V. Knight, en av de rikaste männen som finns vid Ohio-floden och å, driver de stora fabrikerne däromkring, tillverkar monteringsfärdiga hus osv. Och — och Slider, E. T. Slider, är sand- och grusföretaget, barn till miljonärer. Och jag hade vigt dem.

109 Och jag gick undan till en plats, övade på det i omkring två veckor och gick tillbaka i en hytt och knäböjde på en kudde. Och all den pompa och allting, som jag någonsin gått igenom, nästan måste gå igenom, för att viga det där paret! Och då de kom ut, å, de var . . . Det här andra lilla paret stod bara där i ett gammalt

litet rum, där vi hade en liten soffa och en turistsäng men de vigdes båda genom samma ceremoni.

¹¹⁰ Och sedan en dag tyckte jag, att jag skulle fara ner och besöka det här rika paret. De behövde inte arbeta, deras fäder var miljonärer, hade byggt dem ett trevligt hem. Faktiskt, denne E. V. Knight här uppe på höjden, hans dörrknoppar är fjorton karat i hans stora palats, så Ni kan föreställa Er vilket slags hem de bor i. De behövde inte arbeta. De fick en fin Cadillac i gåva varje år. Och bara barn, bara, och de fick precis allting de ville ha. Då jag gick upp en dag. . .

¹¹¹ Hur jag nu blivit bekant med dem, en av deras vänner var en god vän till mig. Vi liksom höll ihop allesammans. Och det var så jag blev bekant, då de ville, att jag skulle viga dem.

¹¹² Så jag for upp för att hälsa på dem. Jag kom ut ur min gamla Ford, utanför, och gick uppför trappan. Och — och jag kom upp, litet för nära, och jag hörde dem. Och de bråkade verkligen. De var svartsjuka på varandra. De hade varit på dans. Hon var en mycket vacker flicka. Och hon var liksom en av de här skönhetsdrottningarna. Hon tog många priser däromkring och vann en del bilar osv. för att hon var skönhetsdrottning. Och jag tittade på dem och den ena satt i ett hörn och den andre i det andra och bråkade om någon pojke hon hade dansat med eller någon flicka, någonting.

¹¹³ Då jag kom fram, hoppade de upp riktigt fort och tog tag i varandra tvärs över golvet och deras — deras händer, tvärs över golvet, kom gående bort mot dörren. De sa: "Å, hallå där, broder Branham! Hur har Du det?"

Jag sa: "All right. Hur är det med Er allesammans?"

¹¹⁴ Och "Å", sa han, "Jag — jag. . . Vi är mycket lyckliga. Eller hur, älskling?"

Och hon sa: "Ja, käraste." Förstår Ni?

¹¹⁵ Ser Ni, nu gör man sig till med någonting, som inte är äkta. Man kan nu inte bli varm av en målad eld, liksom en del av de här församlingarna försöker måla pingsten som någonting, som skedde för tusen år sedan, rättare sagt tvåtusen år sedan. Man kan inte bli varm av en målad eld. Pingsten är precis lika verklig idag, som den var då. Förstår Ni? Ja. Elden faller fortfarande. Det är inte en målad eld. Det är en verklig Eld.

¹¹⁶ Så de, precis där var de. Förstår Ni? Jag — jag skulle inte vilja leva på det viset.

¹¹⁷ "Å", tänkte jag, "Du vet, bara nere bortom bergväggen där och borta vid floden är det, som det här andra paret hamnade." Jag tänkte: "En lördagseftermiddag borde jag smyga mig ner dit och se efter, hur de kommer sams."

¹¹⁸ Så jag var smutsig i ansiktet och hade en smutsig overall på mig, mina verktyg med mig. Jag tänkte: "Jag ska smyga mig på

dem.” Jag smög fram som om jag tittade efter isolatorer, som hade spräckts av blixten eller någonting, och som om jag vandrade längs telefonlinjen, de elektriska kablarna längs floden. Och där stod den gamla Chevroleten utanför. Ungefär ett år efter att jag hade vigt dem. Och där fanns en — ett. . . Dörren var öppen och jag kunde höra dem tala. Så det här låter som en hycklare men jag gick så pass nära, att jag kunde lyssna, uppfatta vad de sa. Stod där. Och jag ville bara veta, för egen del.

119 Jag tycker om att ta reda på och vara säker på, att jag vet, vad jag talar om. Det är så jag gör med Guds Ord. Är Det Sanningen eller är Det inte Sanningen. Kommer Han att hålla Sitt Ord eller håller Han inte Sitt Ord? Håller Han inte Sitt Ord, så är Han inte Gud. Förstår Ni? Han håller verkligen Sitt Ord, Han är Gud. Förstår Ni?

120 Och så ville jag se, hur de kom sams. Och jag smög mig efter sidan, riktigt försiktigt. Jag hörde honom säga: ”Å, älskling, jag ville så gärna skaffa Dig den där.”

121 Hon sa: ”Titta nu, älskling!” Hon sa: ”Den här klänningen är all right.” Hon sa: ”Å, den här är fin nog.” Hon sa: ”Jag sätter värde på det där. Men ser Du. . .”

122 Jag smög mig runt, så att jag kunde kika in genom springan, där dörren hade öppnats där i godsvagnen. Och där var han, satt där inne och hon i hans knä och hans arm omkring henne och hennes arm omkring honom. Och han hade en av de här gamla slokhattarna och hade gjort ett litet hål, tryckt ner den på toppen och tog ut sin lönecheck därifrån. Han — han la ut den på bordet. Han sa: ”Så mycket för specerier. Så mycket för försäkringen. Och så mycket på bilen.” Och de kunde inte få det att gå ihop. Jag kom att få reda på, att han hade sett en liten klänning där uppe i ett fönster, hade tittat på den i ett par veckor, den kostade drygt en dollar. Han ville få tag i den. Han sa: ”Å, älskling, Du skulle se så vacker ut i den.” Och han sa. . .

123 Hon sa: ”Men älskling, jag — jag har ju en klänning. Jag — jag behöver den verkligen inte.” Förstår Ni? Och den där lilla drottningen. . .

124 Jag backade tillbaka och tittade upp. Jag kunde se spiran uppe på taket på det andra huset. Jag stod där och tittade några minuter. Jag tänkte: ”Vem är den rike mannen?” Jag tänkte: ”Om, Bill Branham, om Du skulle vilja ta vilkens plats, vart skulle Du gå?” För min del skulle jag då inte ta den där vackra uppe på toppen av höjden. Jag skulle ta den här personligheten här nere, en som verkligen kan skapa ett hem, någon som älskade mig och stannade hos mig, någon som försökte skapa ett hem och inte pungslög en på allting för grannlåts skull och någon, som var tillsammans med en, en del av en.

125 Det där har alltid stannat kvar hos mig, om hur det där var. Den ene valde en vacker flicka, den andre valde personlighet.

Det är nu det enda man skulle kunna välja. Titta först efter personligheten och om Du sedan älskar henne. Fint.

¹²⁶ Lägg märke till, att Guds förste Adam inte fick något val av sin hustru. Han fick inget val. Gud bara gjorde honom en och han fick inte välja henne. Så vi finner, att hon ledde honom vilse ifrån Guds Ord. Han kom sig inte för att be över saken. Han — han — han är inte lik dig och mig. Han fick inget val. Och vidare, genom att hon gjorde det, ledde hon bort honom ifrån hans rättmätiga ställning att vara en Guds son. Och hon gjorde det genom att visa honom ett modernare sätt att leva, något som de verkligen inte borde ha gjort. Men hennes karaktär visade, att hon hade fel. Hennes motiv och mål var helt enkelt fel. Och övertalade honom genom sitt resonemang, att det moderna nya ljuset, som hon hade funnit, vilket var tvärt emot Guds Ord, var ett bättre sätt att leva.

¹²⁷ Och hur många kvinnor idag och män likaså skulle inte kunna dra en god kvinna bort ifrån Gud eller dra en god man bort ifrån Gud genom att försöka tala om för honom: ”Den här religionen, era pingstpojkar! Den där religionen”, säger de, ”å, Det Där är gammalmodigt. Det är gamla stofiler. Tro inte på Det Där!” Det är bäst, att Du ber ordentligt, innan Du gifter Dig med den flickan. Jag bryr mig inte om, hur vacker hon är. Samma sak då det gäller en man.

¹²⁸ Hon övertalade honom ut ur Guds vilja och fick honom att göra någonting, som han inte borde ha gjort, och orsakade därigenom döden för hela den mänskliga rasen. Det är därför Bibeln förbjuder henne att undervisa eller att predika eller att hantera Guds Ord på något sätt.

¹²⁹ Jag vet, syster, att många av Er säger: ”Herren kallade mig att predika.”

¹³⁰ Jag tänker inte bråka med Dig. Men jag ska tala om för Dig, att Ordet säger, att Du inte ska göra det. ”Hon ska inte undervisa eller ta sig någon auktoritet utan vara i stillhet.”

”Men”, säger Du, ”Herren sa till mig att göra det.”

¹³¹ Jag tvivlar inte alls på det. Hörde Ni mitt Budskap här om kvällen om Bileam? Bileam fick det första rakt på sak-beslutet av Gud: ”Gör det inte!” Men han fortsatte att larva omkring tills Gud till sist sa till honom att gå och göra det.

¹³² Gud kanske tillät Dig att predika. Jag säger inte, att Han inte gjorde det. Men det är inte enligt Hans ursprungliga Ord och plan. ”För hon ska vara i lydnad som också lagen säger.” Det är sant. Därför är det inte meningen, att hon ska göra det.

¹³³ Lägg nu åter märke till, hur den naturliga bruden är en förebild till den andliga! Ordet säger att: ”Hon skapades åt mannen och mannen skapades inte åt henne.”

¹³⁴ Nu ska jag tala, och å, om några minuter, om Kristi Brud, men jag försöker visa Er bakgrunden till det.

¹³⁵ ”Kvinnan skapades åt mannen och inte mannen åt kvinnan.” Det är orsaken till att under de gamla lagarna, så var polygami laglig. Titta på David, som satt där nere med femhundra hustrur och Bibeln säger: ”Han var en man efter Guds eget hjärta.” Med femhundra hustrur, och Salomo med tusen, men inte en enda av de där kvinnorna kunde ha en man till.

¹³⁶ Skaffa Dig mitt ljudband om *Äktenskap och skilsmässa!* Det där, uppe på toppen av berget i Tucson här för inte så länge sedan, jag var där uppe och bad över det. De gav skolorna ledigt för att titta på Eldstoden, som cirklade runt berget och gick in i en tratt, fram och tillbaka, upp och ner. Folk här omkring vet det och såg det där. Och Den . . . Då Han talade om Sanningen för mig om de här äktenskaps- och skilsmäsofrågorna. Om det är en sida, som går åt *det här* hållet och en som går åt *det där* hållet, så måste det finnas en Sanning någonstans. Efter de där Sju Inseglan visade Han vad, som var Sanningen om det.

¹³⁷ Lägg nu märke till, att hon inte kunde ha mer än en enda man, för: ”Kvinnan skapades åt mannen och inte mannen åt kvinnan.” Alla de där femhundra kvinnorna var bara Davids hustru och det var en förebild. Då Kristus sitter på Tronen i Tusenårsriket, kommer inte Hans Brud att vara en enda person, utan det kommer att vara tiotusentals, Bruden, alla i Ett. Och David hade många hustrur, som individer, men alla de tillsammans var bara hans hustru. Liksom hela Kroppen av troende är Kristi Brud, för Det är Hon, kvinnan, Han var Mannen. Vi skapades nu åt Kristus. Kristus skapades inte åt oss.

¹³⁸ Det är vad vi försöker göra idag i våra textböcker, är att försöka få Ordet (vilket är Kristus) att passa oss istället för att vi skulle försöka få oss att passa Ordet. Det är skillnaden.

¹³⁹ Då en man väljer en viss flicka ur en familj, får han inte lita på skönheten, för skönhet är bedräglig. Och skönhet, modern, världslig skönhet, är av djävulen.

”Å”, hör jag någon säga där ute, ”var försiktig här, predikant!”

¹⁴⁰ Jag säger, att de här sakerna på den här jorden, som kallas vackra, absolut är av djävulen. Jag ska bevisa det för Er. Så låt oss, i ljuset av det här påståendet, söka igenom Guds heliga Ord, för att se efter, om det är riktigt eller inte! Och en del av Er kvinnor, som vill vara så vackra! Titta, var det kommer ifrån! I begynnelsen finner vi, att Satan var så vacker, att han bedrog Änglar. Och han var den vackraste Ängeln av dem alla. Det visar, att det ligger i djävulen. Ordspråksboken säger, Salomo sa: ”Skönhet är fåfänglighet.” Det är riktigt. Synden är vacker. Förvisso är den det. Den är tilldragande.

¹⁴¹ Jag vill fråga Er och säga Er någonting här. Jag vill, att Ni ska lägga märke till det några minuter. Av alla arter i världen, fåglar, djur, finner vi att i djurlivet, allt utom det mänskliga,

är det hanen, som är vacker, och inte honan. Varför är det så? Titta på . . . Titta på hjorten, den — den vackra stora bocken med sina horn och den lilla, hornlösa hinden. Titta på hönan, den lilla spräckliga hönan och den store, vackert befjädrade tuppen! Titta på fågelhanen och fågelhonan! Titta på vildanden och honan! Förstår Ni? Och det finns inte en enda art i världen, som är skapad, som kan bedra och sänka sig så djupt som en kvinna.

¹⁴² Syster, stig nu inte upp och gå ut! Vänta bara, tills vi får höra slutet på Det Här! Förstår Ni? Förstår Ni?

¹⁴³ Det finns ingenting, ingen hona utom kvinnan, som skulle kunna vara omoralisk. Man kallar en hund för "en hynda", man kallar ett svin för "en sugga", men moraliskt sett har de mer moral än hälften av filmstjärnorna, som finns där ute. De kan inte vara någonting annat än moraliska.

¹⁴⁴ Och kvinnan var den, som blev förvrängd till perversiteten. Det är riktigt. Ser Ni, vart skönheten för henne? Det är nu därför vi idag finner, att kvinnornas skönhet tilltar. Om man tar Pearl Bryan, har Ni någonsin sett hennes bild? Ansågs vara Amerikas stora skönhet. Det finns inte ett skolbarn från vilken skola som helst, som inte skulle ställa henne i skuggan. Visste Ni, att det är meningen, att det ska vara på det viset? Visste Ni, att Bibeln talar om, att det är så det kommer att bli?

¹⁴⁵ Vet Ni, att fallet kom genom kvinnor i begynnelsen? Och fall . . . Änden kommer att sluta på samma sätt, kvinnor som får befogenheter och regerar över män osv. Vet Ni, att Skriften säger det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Ni vet, den tid då hon sätter på sig manskläder och klipper sitt hår kort, alla de där sakerna är tvärtemot Guds Ord. Och vet Ni, att hon representerar församlingen? ["Ja."] Då man ger akt på, vad kvinnorna gör, får man se, vad församlingen gör. Det är exakt riktigt. Det där är nu precis lika sant som Guds Ord är sant, nu.

¹⁴⁶ Ingen annan hona är skapad så, att hon kan sänka sig så, som en kvinna kan. Och ändå, därigenom, eftersom hon är skapad som en av- . . .

¹⁴⁷ Hon var inte i den ursprungliga skapelsen. Alla andra honor är i den ursprungliga skapelsen: fåglar, hane och hona, djur, hane och hona. Men i det mänskliga livet gjorde Gud bara en man och Han tog från honom. Och en kvinna är en biprodukt av en man, för Gud instiftade inte någonting sådant. Rannsaka Skrifterna! Exakt riktigt. Gud, nänämensan, inte i Hans ursprungliga skapelse. Hon sattes utanför den.

¹⁴⁸ Men om hon kan hålla sig rätt, vilken större belöning får hon inte än mannen! Hon är satt på prov. Genom henne kom döden. Hon är skyldig till all död. Men sedan vände Gud på det och använde en till att komma tillbaka med Livet igen, gav oss Sin Son genom kvinnan, en lydig en. Men en dålig en är det — det värsta som finns. Det finns ingenting, som kan vara så lågt.

¹⁴⁹ Kain, Satans son, trodde att Gud accepterade skönhet. Det gör han än idag. Kain var Satans son. "Å, nu!", säger man. Vi ska inte gå in på detaljerna ifråga om det där men låt mig bara få lägga det till rätta för Er! Bibeln säger, att han "var av den onde". Så det avgör saken. All right. Nu var han Satans son. Och han tyckte, att det att ta in ett altare och göra det riktigt vackert för gudstjänsten, det var vad Gud borde respektera.

¹⁵⁰ De tycker och tänker detsamma idag. Visst. Det här: "Vi bygger en stor byggnad. Vi ska ha stora samfund. Vi ska göra den största byggnaden och ha de finast klädda människorna, de mest kultiverade prästerna." Ibland är Gud tio miljoner mil ifrån det. Det är riktigt. Ändå är det en församling.

¹⁵¹ Så om Gud bara respekterar tillbedjan, ärlighet, offer, var Kain precis lika rättfärdig som Abel. Men det var genom uppenbarelse, som han förstod, att det inte var äpplen hans föräldrar åt.

¹⁵² Jag kommer att säga någonting här, som inte låter så bra för en predikant, men jag ska säga det ändå. Jag hör de här andra säga saker, säga små vitsar. Jag menar inte det. Jag sa dock det här: "Om äppelätning fick kvinnorna att inse, att de var nakna, är det bäst, att vi skickar runt äpplena igen." Förstår Ni? Förstår Ni? Mmm. Förlåt mig för det där men bara så, att det kommer att bli lite omväxling. Jag har Er fast här och talar om kvinnorna osv. Jag – jag – jag vill få Er att slappna av en minut inför det, som ska komma härnäst. Lägg nu märke till det, Ni! Det var inte äpplen. Vi vet det.

¹⁵³ Församlingen har i den här tiden med sina prestationer, liksom alla andra människotillverkade prestationer, håller den på att bli vetenskaplig. De försöker åstadkomma en vetenskaplig församling med hjälp av bilders och stora kyrktorns dragningskraft. Och det är alltför illa, att pingstvännerna kom in det hjulspåret. Ni skulle ha det bättre med en tamburin nere på hörnet och Guds Ande omkring Er. Men Ni försöker jämföra Er med resten av dem, för Ni bildade samfund. Det är vad det åstadkom. Förstår Ni? Församlingar försöker vara vetenskapliga.

¹⁵⁴ Och kom ihåg, att då människan uppnår framgång genom vetenskap, dödar hon sig själv varenda dag. Då hon uppfann krut, titta, vad det åstadkom! Då hon uppfann bilen, dödar den fler än krutet gör. Nu har hon fått sig en vätebomb. Undrar vad hon kommer att göra med den. Riktigt.

¹⁵⁵ Och så är det med församlingen, då den försöker uppnå saker med hjälp av vetenskap, med hjälp av av människor tillverkade scheman, tar den en längre bort ifrån Gud och längre in i döden, än det var från början. Det är riktigt. Välj inte Din församling på samma sätt, som Du valde Din hustru! Förstår Ni? Vad vetenskapen gjorde för henne, var ett underverk, men det är bäst,

att Du håller Dig borta från Din församling ifråga om det där. Den tillverkade smink, puder och alla de här andra sakerna. Välj Hans Ords karaktär!

¹⁵⁶ Låt oss nu jämföra den naturliga bruden av idag med den så kallade församlingsbruden av idag! Jämför med en kvinna, som ska gifta sig idag!

¹⁵⁷ Titta nu bara, vad vetenskapen har gjort för henne! Hon kommer ut, för det första med sitt hår avklippt, med en av de här Jaqueline Kennedy-frisyerna, ser Ni, eller något liknande. Och vet Ni, vad Bibeln säger? Bibeln ger faktiskt en man, om han vill, rätten att skilja sig från henne, om hon gör det. "Hon, som klipper sitt hår, är en vanhedrande kvinna." Bibeln säger så. Riktigt. Visste Ni inte det? Vad? Joo, då! Jag predikar alltför mycket i Kalifornien, för att Ni inte skulle veta det. Det är riktigt. Jaa, då! Vad hjälper det mig? De gör det ändå. Man kan inte ta grisen och ändra hans namn, göra honom till ett lamm. Lägga märke till det!

¹⁵⁸ Ni kommer att hata mig hädanefter, men Ni kommer att veta Sanningen. Förstår Ni?

¹⁵⁹ Titta! Låt oss jämföra det! Här kommer hon fram med en massa makeup, någonting som hon inte är, en modern brud. Tvätta hennes ansikte, så skulle han kanske springa bort från henne. Skrämma ihjäl en, ta av henne alla de där sakerna. Och så är det med församlingen med en stor, målad framsida, en fullständig teologisk Max Factor. Mmm. Båda har en — ett vackert falskt ansikte på sig, av människor tillverkad skönhet och inte av Gud tillverkad skönhet. Inte mycket till karaktär i någondera.

¹⁶⁰ Lägga märke till det, precis liksom Satan, tillräckligt för att bedra med, jämför nu den moderna bruden med henne: bär shorts, bär makeup, klipper av sitt hår, bär kläder som liknar män och lyssnar till en pastor, som sa till henne, att det där var all right. Han är en bedragare. Han kommer att få lida för det i regionerna på andra sidan. Det är riktigt. Gör det där för att bedra, för att vara någonting, som hon inte är.

¹⁶¹ Det är så församlingen gör, får stora doktorsgrader. Så säger man: "Vår pastor är *det här, det där och det andra*", vet kanske inte mer om Gud än en hottentott vet om en egyptisk natt. Det är riktigt. Riktigt. Någon teologisk predikantskole-erfarenhet där ute och vet inte mer om Gud än ingenting.

¹⁶² Den moderna församlingen och dess teologiska makeup, har alla sina kvinnor med sin härlighet avrakad av någon "ricky" och en pastor, som de har, liksom en Jesabel om det någonsin har funnits en. Kortklippt hår, shorts, makeup, helt uppsnopsad enligt teologisk smak, det är så församlingen står. Riktigt. Men hennes andliga karaktär är långt ifrån den, som är den hemmakare, som Jesus Kristus kommer för att ta emot.

163 Om någon kristen skulle gifta sig med en sådan kvinna, visar det, att han har fallit ur nåden. Hans smak för Gud och hans smak för ett hem, vad ett hem bör vara, är långt borta, då han väljer en sådan kvinna. Närämensan, hon skulle förvisso inte passa en kristens smak. Hennes andliga karaktär är på bottennivå, död i samfundsskönhet och världens lust.

164 Det är exakt där församlingen står idag, sålde sin av Ordet givna karaktär åt Satan för en vetenskaplig, av människor tillverkad, religion. Då hon hade rätten, som en Guds församling, att stanna kvar hos Guds Ord och ha Den Helige Ande i verksamhet ibland sig då Han svetsar ihop Kroppen med Ordet och Guds kärlek. Istället för det sålde hon ut sina förstfödsrorätter liksom Esau och tog ett samfund, som lät henne göra det, vad hon än ville, riktigt, bara för att vara populär liksom hennes mor gjorde i Nicaea i Rom. Guds Ord!

165 Å, hur har det inte kommit in i vår pingst-värld! Det är alltför illa, men det gjorde det.

166 Lägg märke till det där, bara en minut, en nunna i en katolsk församling. Den där kvinnan, som ska bli nunna och tar det där sista doket, hon är helt och hållet såld åt kyrkan. Hon är (till själ, kropp och ande) den där kyrkans egendom. Hon har ingen egen åsikt. Det får hon inte ha, då hon tar det där sista doket, ingen egen åsikt, ingen egen vilja. Se här ute, att Satan gör dem sin förfalskning, lik den sanna!

167 Kristi sanna Församling, Bruden, är så såld åt Honom och Hans Löftesord, att just det sinne, som är i Kristus, är i en. Vilken skillnad!

168 Och idag finner vi det där, den moderna församlingen, en modern världskyrka. Den moderna världsliga församlingen och även den andliga Församlingen, att de båda är havande, ska föda söner.

169 En av dem, en samfundsfödsel kommer att ge, en av . . . dag till . . . de här dagarna vid Kyrkornas Världsråd, vilket kommer att föda antikrist till världen genom ett samfund. Det där är exakt Sanningen. Jag kanske inte får leva och se det. Jag tror, att jag får det. Men Ni, unga människor, kom ihåg, att Ni hörde en predikant säga det där! Det där kommer till sist att sluta så. Och det där är vilddjurets märke, då hon bildar detta Kyrkornas Världsråd. Och hon kommer att föda sin son, antikrist.

170 Den andra är befruktad med Guds Ord och kommer att frambringa Kroppen, den fullkomliga Jesu Kristi Kropp, som är Bruden. Kristi Kropp är inte fullkomlig än. Hur många vet det? En man och kvinna är ett. Och Kristus är en Kropp, Ordet. Bruden kommer tvunget att vara resten av den Kroppen. Och de två tillsammans utgör denna enda Kropp igen. Liksom Adam var i begynnelsen: mannen, hans hustru är ett. Hon, den sanna Bruden nu, är så såld åt Honom, att hon inte använder någon

egen åsikt. Hans sinne är naturligtvis Hans vilja och Hans vilja är Hans Ord.

¹⁷¹ Titta nu på den så kallade bruden, som är utvald av människor, och jämför det andliga med det naturliga av idag, en modern Jesabel förhäxad av sin Ahab! Max Factor-skönheter, allting. Titta på församlingen, på samma vis, men en sköka för den levande Gudens Ord. Stora samfund, stora byggnader, stora pengar, stora löner, helt utsålt. Män, som står i predikstolen och skriver under på att det där är all right och låter dem komma undan med det. Bara bedrägeri, det är alltsammans. Sannerligen en blind Laodicea-församlings-tidsålder, precis exakt vad Bibeln säger det skulle vara. "Säger: 'Jag är rik. Jag sitter som drottning. Jag behöver ingenting.' Och Du vet inte, att Du är fattig, ömkansvärd, blind, eländig, naken och inte vet om det." Om inte det där är SÅ SÄGER HERREN, Uppenbarelseboken 3, så har jag aldrig läst det. Det där är vad hon är och vet inte om det! Tänk på det!

¹⁷² Om man skulle säga till en man eller kvinna på gatan, som var spritt naken, och tala om för dem, att de är nakna, och de säger: "Sköt Dig själv, Du!", å, då är det någon mental brist där någonstans. Det är någonting, som har gått fel med deras förstånd.

¹⁷³ Och då man kan läsa Guds Ord, hur människorna borde göra, och detta Den Helige Andes dop, som vi har idag och folk, å de tittar på en som om man vore galen. Om man säger till dem: "Du måste . . ." De måste ju bli födda på nytt. De måste tro på Bibeln.

¹⁷⁴ Så säger de: "Det där var en judisk fabel för årtal sedan. Vår församling har vägen." Eländig, ömkansvärd, blind, naken och vet inte ens om det. Vilken . . . Och Bibeln säger, att det är den ställningen de kommer in i.

Hur skulle en sann profet någonsin kunna undgå att se det? Jag vet inte.

¹⁷⁵ Det driver raka vägen in i våra församlingar överallt. Titta bara på det, bara den moderna trenden. "Den gamla skökan och hennes döttrar" i Uppenbarelseboken 17, som ger de "fattiga, blinda, ömkansvärda" människorna sina teologiska lärosatser tvärt emot Guds Ord. "Och de fann i henne slavars själar och män och kvinnor från – från överallt." Istället för att dra till sig människorna . . .

¹⁷⁶ Kristus bekräftar verkligen Sitt Ord, vilket drar till sig människorna. Han drar inte till sig folk i församlingar, som dras till stora samfund och stora tillställningar och stora, stora bedrifter och konstnärliga saker. Utan Guds Ord drar till sig Kristi Brud.

¹⁷⁷ Lagg nu märke till det! Det är intressant att notera, hur församlingen försöker dra till sig människornas uppmärksamhet genom fina skrudar och uppklädda körer och kortklippta

kvinnor och målade ansikten. Och de tror . . . Och den sjöng som en Ängel. Ljuger som en djävul, springer omkring hela natten liksom till en dans, tänker inte alls på det. Och det är vad de tror: "Det är all right. Det där är vackert." Men, ser Ni, det där är förfalskat. Det där är inte Guds Ord.

¹⁷⁸ Medan den sanna Bruden drar till sig Guds uppmärksamhet genom att hålla Hans Ord. Lägg nu märke till det! Låt oss nu lägga märke till Kristus!

¹⁷⁹ Man säger: "Nja, vänta nu en minut, hur är det med den här skönheten Du talar om?"

¹⁸⁰ Bibeln säger i Jesaja 53:2, att då Jesus kom, "Var Han ingen skönhet, så att vi skulle åtrå Honom." Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Där finns ingen skönhet. Om Han skulle ha kommit i den världsliga skönhet, som Satan är idag, skulle människorna ha sprungit omkring Honom och tagit emot Honom liksom de gör med församlingen idag. De skulle ha trott på Honom, tagit emot Honom liksom de gör med Satan idag. Visst skulle de det. Men Han kom inte i den sortens skönhet, utan Han kommer alltid i karaktärens skönhet. Där var inte Kristus en vacker, framstående, stor, kraftig man. Gud väljer inte den sorten.

¹⁸¹ Jag kommer ihåg en gång, då en profet gick upp för att ta ut en kung, för att göra en kung av Isais son, som skulle ta en annan kungs, Sauls, plats. Och så förde Isai ut honom, sin skicklige, store, fine pojke. Han sa: "Kronan kommer att se rätt ut på hans huvud."

¹⁸² Profeten gick för att hålla oljan på honom. Han sa: "Gud har tackat nej till honom." Och Han tackade nej till varenda en av dem, tills han kom till en liten, kutryggig, rödblommig man. Och han höllde oljan på honom och han sa: "Gud valde honom." Förstår Ni? Vi väljer efter utseendet. Gud väljer efter karaktären.

¹⁸³ Karaktär, det har aldrig funnits en sådan karaktär som Jesus Kristus. Den lever i en och uppenbarar Honom. Vi ser, att det är sant. Det är inte Hans världsliga skönhet, som drar till sig Hans Brud. Det är Hans karaktär, Församlingens karaktär, som Jesus ser efter, inte var det finns stora byggnader, var det finns stora samfund, var det finns många medlemmar. Han lovade att möta upp varhelst två eller tre är församlade. I sanning. Det är där den sanne troende har sitt hopp, det är på det Guds Ord, som bekräftas i Sanning, som är det. Väljer efter Hans Ord, inte en grupp som älskar världen. De hatar det.

¹⁸⁴ Inte underligt att hon är frånskild från Honom, för hon har missat Hans uppenbarelse och hon har den inte. Han bryr Sig inte om henne, så som hon uppför sig och gör och hur mycket av den här världens ting hon än har.

¹⁸⁵ Han ser efter hennes karaktär, Kristi karaktär. Bara ett ögonblick nu! Så är det. Han väljer en Brud, som kan återspegla

Hans karaktär, vilket de moderna församlingarna av idag förvisso missar Hans — Hans program här med en miljon mil, för de förnekar, att *Det Här* är Sanningen. Så hur skulle det kunna vara? Nu väntar Han på den dagen, då den där Bruden ska bildas, Hebreerbrevet 13:8, precis exakt liksom Det var, liksom Han var. Det måste vara samma Hans kött, samma ben, samma Ande, samma allting, precis exakt uppbyggt och då blir de där två ett. Innan församlingen blir så där, är de inte ett. Hans karaktär, Ordets för den här tidsåldern, måste formas. Hon måste formas så, som Han är.

¹⁸⁶ Nu, i avslutningen, vill jag tala om orsaken till att jag sa de här sakerna, och så ska jag — ska jag avsluta. Här om natten, ungefär klockan tre om morgonen blev jag väckt.

¹⁸⁷ Jag vill att vem som helst av Er ska svara på det här. Har jag någonsin sagt Er någonting i Herrens Namn, som inte var rätt? Det har alltid varit riktigt. [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Så hjälp mig, Gud vet, att det där är sant. Det finns inte en, någonstans i världen, av de tusentals saker som har sagts, som Han någonsin har missat ett enda ord av. Har alltid gått i uppfyllelse fullkomligt.

¹⁸⁸ Till och med då jag var i Phoenix här om dagen, rättare sagt var det för omkring ett år sedan, och berättade för Er om det där Budskapet om — om *Vad är klockan, mina herrar?* Och sa till Er: "Sju Änglar skulle möta mig där ute", och det skulle vara öppningen av de här Inseglen osv. Och där hade tidskriften *Life* artikeln om det, den här stora Flamman, som gick upp i luften, trettio miles högt, tjugosju miles bred [48 kilometer högt, 43 kilometer bred — Övers.]. De sa, att de inte kunde räkna ut, vad den var, vet det fortfarande inte. Och män, som sitter just här i den här byggnaden ikväll, stod just där tillsammans med mig, då det skedde, precis exakt som Den sa. Han sa till mig, att sakerna skulle komma att ske, och det skedde precis exakt så. Hur vart och ett av de där Inseglen öppnades och talade om de hemligheter, som hade varit fördolda fram genom de här reformatorernas tidsåldrar osv., precis fullkomligt.

¹⁸⁹ Hur män, som stod uppe på toppen av kullen, tre eller fyra av dem står här närvarande nu, ja, fler än så. Då vi gick uppför kullen, sa Den Helige Ande: "Plocka upp den där stenen!" Vi var på jakt. Han sa: "Kasta upp den i luften och säg: 'SÅ SÄGER HERREN!'" Jag gjorde det. Ner därifrån kom en liten vindtratt. Jag sa: "Inom tjugofyra timmar kommer Ni att få se Guds hand." Män, som sitter närvarande just här nu.

¹⁹⁰ Nästa dag, omkring klockan tio, då vi stod där sa jag: "Gör Er i ordning! Gå under bilen där!", en veteran. Jag sa: "Någonting kommer att ske." Det var klar himmel, rakt upp i en stor ravin. Ner kom en virvlande Eld från Himmelen, så fort Den kunde tjuta, träffade väggarna så där. Jag — jag stod precis under Den.

Jag tog av mig min hatt, höll i mitt huvud. Den kom omkring tre fot eller fyra fot ovanför mig och skar ett dike rakt omkring den där väggen så där och skrällde till. Och for tillbaka upp i luften och virvlade runt igen och kom ner, tre gånger, hade till och med klippt topparna av mesquito-buskarna på en sträcka av etthundraåttio meter. Hör Ni de där männen säga: "Amen."? De var där, då det skedde, ser Ni, och skrällde till tre gånger.

¹⁹¹ Då de kom fram från under bilarna och allting, kom tillbaka, sa de: "Om det där skulle träffa en, skulle det inte ens bli en fet fläck kvar."

¹⁹² Jag sa: "Det var — det var Han. Han talade till mig." Gud talar genom en virvelvind. Förstår Ni? Och där stod samma Eldstod, som Ni ser på bilden.

Och då Den for upp, sa de: "Vad är det?"

Jag sa: "Domen drabbar Västkusten."

¹⁹³ Två dagar därefter sjönk Alaska nästan. Förstår Ni? Den träffade en gång där, första smällen.

¹⁹⁴ Där måste man göra någonting för att symbolisera det. Liksom om en man la litet salt i ett krus och kastade det i vattnet och sa: "SÅ SÄGER HERREN: 'Låt det bli sötvatten!'" Och en annan gång tog Jesus upp vatten och hällde det i en kruka och — och gjorde vin av det.

¹⁹⁵ Man måste ha någonting för att symbolisera. Det är vad det där var, som for upp i luften och kom ner. Det startade den där lilla virvelvinden. Inom tjugofyra timmar hade Den skakat det där berget så, att det skar en ås runt det.

¹⁹⁶ Pastor Mr. Blair, som sitter här, jag ser på honom nu, han var där uppe och plockade upp några av styckena av det osv. Här är Terry Sothmann, de står här och Billy Paul. Och bröder, en del av, många av de här andra, som sitter här inne, var där för att se det ske, då Den rev ut det.

¹⁹⁷ Det där är inte uppdiktat. Det är sanningen. Det var inte fordom på Bibelns tid. Det är nu. Förstår Ni? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Samme Gud, som alltid visade mig de här sakerna och de har gått i uppfyllelse, exakt på pricken. Aldrig har de svikit en enda gång. Nu skryter jag av Honom.

¹⁹⁸ För några veckor sedan var jag i en syn. Och jag stod uppe på en hög plats och jag skulle få se förhandsvisningen av Församlingen. Och jag la märke till, då de kom från min . . . Jag stod mera på *det här* viset, vänd mot väster. Och från *det här* hållet kom den älskliga kvinnoskaran, riktigt trevligt klädda, långt hår trevligt ordnat baktill, ärmor och prydliga långa kjolar. Och de var alla i marschtakt, liksom: "Framåt, Kristi stridsmän, marschera som till krig, med Jesu kors i täten." Och de gick förbi där jag stod och det fanns Någonting där, någon Ande, som var Gud, och sa: "Där är Bruden." Och jag tittade och mitt hjärta

var lyckligt. Och Hon gick runt *den här* vägen och gick runt bakom mig.

¹⁹⁹ Efter en stund, då hon kom tillbaka *den här* vägen, sa Den: ”Nu ska den moderna församlingen komma in i förhandsvisningen.” Och här kom den asiatiska församlingen fram. Jag har aldrig sett en så smutsig skara.

²⁰⁰ Här kom de andra församlingarna fram från de olika nationerna. De såg förfärliga ut.

²⁰¹ Och jag — jag säger det här för att det är min plikt inför Gud att säga sanningen. Och då Han sa: ”Här kommer nu Amerikas församling för att visas fram.” Om jag någonsin har sett en skara demoner, så var det där det. De där kvinnorna var helt avklädda, med en gammal sak, som såg grå ut, liksom elefanthudsfärgad. Och de höll den framför sig, utan någon överdel på den alls. Och de utförde den här sortens saker som, de här — de här danserna, som de här ungdomarna håller på med här ute, den här twisten osv., och den sortens musik pågick. Och då jag såg Fröken U.S.A. komma fram, svimmade jag nästan.

²⁰² Det här är nu SÅ SÄGER HERREN. Om Ni tror, att jag är Hans tjänare, så tro mig nu! Jag skulle inte vilja säga det där för allting i världen. Det finns inte nog pengar i hela världen för att få mig att säga det där, om det inte vore sant.

²⁰³ Och då hon kom förbi, var det det smutsigaste jag någonsin har sett. Jag tänkte: ”Gud, så hårt som predikanterna och vi bröder har arbetat för att få till en Brud åt Dig, och så är det där det bästa vi kunde göra!” Hon twistade och höll *det här* framför sig, liksom en av de här hula-kjolarna, någonting, och höll det framför sina kroppsdelar, hennes nedre del, *så här* och dansade och twistade liksom de här ungdomarna gör här ute på . . . På de här vulgära showerna, som de har, twistade. Det där var Fröken Kristenhet från Amerika.

²⁰⁴ Så hjälpe mig, genom Guds hjälp, det där var hur det ser ut i Hans ögon. Jag — jag bara . . . Jag började . . . Jag kunde ha svimmat. Jag tänkte: ”Alla försök och predikandet och övertalandet?” Varenda en av dem med kortklippt hår och de twistade och höll igång och höll *det här* framför sig. De kom runt dit jag stod där tillsammans med den här övernaturliga Varelseen. Jag kunde inte se Honom. Jag hörde Honom tala till mig. Han var alldeles i närheten av mig. Men då de vände sig åt *det här* hållet, höll de *det här*. Och bara twistade och skrattade och höll på, höll igång så där och höll *det här* framför sig.

²⁰⁵ Nu stod jag ju där i Hans närhet och var Hans tjänare. ”Och allt som jag har försökt, är det där det bästa jag kunde åstadkomma?” Jag tänkte: ”Gud, vad hade jag för det? Vad gjorde det för nytta? Allt gråtandet och tiggandet och övertalandet och de mäktiga tecknen och undren och kraftgärningarna, som Du visade. Och som jag stod där och for

hem och grät efter att ha predikat för dem osv. och vad hade jag för det? Och så ska jag vara tvungen att presentera någonting sådant där för Dig, som en Brud!”

206 Och som jag stod där och tittade, gick hon förbi. Och Ni kan ju föreställa Er baksidan på henne, utan någonting på sig, då hon höll *det här* framför sig då hon dansade förbi så där till den här twisten och slängde ut sina lemmar så där. Och hennes, å, det var vulgärt, som hon höll på och skakade omkring med sin kropp så där. Jag. . .

207 Man säger: ”Vad betyder det, broder Branham?” Jag vet inte. Jag talar bara om för Er, vad jag har sett.

208 Och då hon gick förbi så där, tittade jag på henne. Å, jag blev riktigt matt. Jag bara vände mig om. Jag tänkte: ”Gud, jag är fördömd. Det — det är ingen idé för mig att försöka någonting nu. Jag kan lika gärna sluta.”

209 Fru Carl Williams, om Du sitter här och den där drömmen, som du berättade om för mig för en stund sedan, som Du hade här om natten, som har bekymrat Dig, där är det. Ratten är tagen ur min hand.

210 Så jag tänkte bara: ”Jag — jag kan bara lika gärna glömma det.” Jag var slut.

211 Då, alldeles på en gång, hörde jag Den komma igen. Och fram på *den här* sidan kom samma Brud, som gick runt *den här* vägen. Här kom de där små damerna igen och var och en av dem var klädd i sin nationaldräkt, varifrån de kom, liksom Schweiz, Tyskland osv., var och en hade den sortens kläder, alla med långt hår, precis exakt liksom den, som kom först. Och här kom de gående. ”Framåt, Kristi stridsmän, marscherande som till krig.” Och då de allesammans gick förbi förhandsvisningsstället, där vi stod, gick allas ögon med en enda gång åt det hållet. Och så vände de tillbaka och så marscherade de vidare.

212 Och just som de började gå raka vägen upp in i himlen, gick den här andra uppför branten på en höjd och for ner, *så där*.

213 De här började marschera raka vägen upp in i himlen. Och då de började marschera, la jag märke till ett par små flickor i kön, som såg ut som att de kunde vara något slags utländsk flicka, som från Sverige eller Schweiz, eller någonstans. De började se sig omkring och blev. . . Jag sa: ”Gör inte så! Kom inte ur den där takten!” Och då jag skrek så där, kom jag tillbaka till mig själv i synen och stod där med min hand utsträckt *så där*. Jag tänkte: ”Nåväl. . .”

214 Det är orsaken till, att jag sa det jag har sagt ikväll. Jag vill fråga Er en sak. Är det senare, än vi tror? Skulle Hon redan kunna vara kallad och utvald, besegrad? Det kommer inte att bli en enda extra, ser Ni. Skulle det kunna vara möjligt? Å, ja. Å, ja.

215 Kom ihåg det jag sa här om dagen vid frukosten! Vid betäckningen, då man parar hane och hona, är det en miljon sädesceller, som går ut, en miljon ägg går ut. Men det är bara en enda av dem, som får leva, och ändå är de precis lika allesammans: en enda av en miljon. Varenda en av dem, samma ägg och samma slags sädescell. En enda av dem får leva. Resten av dem dör.

216 Ingen kan säga, vilket som är det mogna ägget och å, hur det är med det. Gud måste bestämma det, om det ska bli en pojke eller flicka, blond eller brunhårig eller vad det nu ska bli. Gud bestämmer det. Inte den första som möter upp, utan den första, som Gud har bestämt. Kanske en kommer fram *här* och en . . . Om Ni någonsin har lagt märke till det, i provröret, då man ser dem komma tillsammans. Jag har tittat på det. Gud måste bestämma det där. En enda, varenda en av dem alldeles lika, men genom utväljelse. Den naturliga födelsen är genom utväljelse. Gud tar ut en av en miljon.

217 Då Israel lämnade Egypten på sin väg till löfteslandet, var de ungefär två miljoner människor. Varenda en av dem var under samma offerlamm, annars skulle de inte ha levat. Varenda en av dem lyssnade till profeten Moses. Varenda en av dem döptes till honom i Röda Havet. Varenda en av dem dansade, kvinnorna tillsammans med Mirjam, fram och tillbaka vid havsstranden (då), då Gud tog död på fienden. Varenda en av dem stod tillsammans med Moses och hörde honom sjunga i Anden. De åt, varenda en, manna ute i öknen, som droppade ner från Himmelen. Ny manna varenda natt, vilket är en förebild till Budskapet, varenda en av dem åt av det. Men av de två miljonerna, hur många kom fram? Två. En per miljon.

218 Det finns ungefär femhundra miljoner kristna i världen ikväll, inräknat katoliker och allesammans. Femhundra miljoner så kallade troende i världen. Om Bortryckelsen kom ikväll, skulle det betyda . . . Om en per miljon var antalet. Jag säger inte, att det är så. Men om det vore det, skulle femhundra människor vara försvunna inom de nästa tjugofyra timmarna. Man skulle aldrig ens höra talas om det. Det kommer att vara så många försvunna i alla fall, som man inte ens kan hålla räkning på.

219 Så det skulle kunna vara så, att det hände oss, min vän, liksom det gjorde då Johannes Döparen kom. Till och med lärjungarna sa: "Varför säger då Skrifterna, varför säger apostlarna, rättare sagt profeterna, varför står det, att Elias först måste komma och återupprätta allting?"

220 Han sa: "Jag säger Er, att Elias redan har kommit och Ni visste det inte."

221 En vacker dag skulle vi kunna sitta kvarlämnade här: "Hur var det med Bortryckelsen, innan vedermodan sätter in?"

"Den har redan kommit och Ni visste det inte."

222 Hela Kroppen inne, besegrad, håller Den bara i takten. Jag säger inte, att det är så. Jag hoppas, att det inte är så. Men, min vän, det låter. . .

223 Om vi har en känsla i vårt hjärta ikväll, att vi borde rätta till våra liv och det, som vi har gjort, så låt mig råda Dig, som en predikande broder. Jag kommer att säga det här för första gången från talarstolen. Jag har sträckt mig längre ikväll ifråga om *Det Här*, än jag har gjort ifråga om någonting annat, någon gång, offentligt i alla fall, för jag har haft stor frihet i de här mötena. Om Ni tror, att jag är Guds profet, så lyssna till det, som jag har sagt Er! Om det finns en enda liten ringningskänsla i ditt hjärta, så gå till Gud just nu! Gör det, Du!

224 Stanna bara en minut, människor! Titta på Era — Era trosbekännelser, som Ni tjänar! Titta i Era församlingar! Är det precis exakt enligt Guds Ord? Har Du uppfyllt vartenda krav? Säg: "Jag är en god människa." Det var Nikodemus också och det var alla de andra. De — de var fina. Förstår Ni? Det har ingenting att göra med det.

225 Och kvinnor, jag vill, att Ni ska titta Er i spegeln och se efter, vad Gud fordrar, att en kvinna ska göra. Och titta i Guds spegel, inte i Er församlings spegel nu, i Guds spegel! Och se efter, om Ni i Ert liv skulle kunna kvalificera Er för Jesu Kristi andliga Brud!

226 Predikanter, tänk på samma sak! Tar Ni genvägar *här* för att spara någons känslor där borta? Skulle Ni göra *det här*, om det inte vore. . . Och de skulle utesluta Er ur församlingen? Om Du känner det så, min käre broder, så låt mig varna Dig i Jesu Kristi Namn, fly ifrån det där just nu!

227 Och Du, damen, om Du inte kan mäta Dig med en kristens kvalifikationer, inte med en kristen till namnet, utan i Ditt hjärta och Ditt liv är exakt efter det mönster, som Guds vigselbevis här säger, att det måste vara.

228 Och Du, församlingsmedlem, om Din församling inte är så, kan mäta sig med Guds kvalifikationer i Hans Ord, så gå ut ur den och kom in i Kristus!

229 Det där är en allvarlig varning. Vi vet inte när och Du vet inte när den här staden en dag kommer att ligga här ute på det här havets botten.

230 "Å, Kapernaum", sa Jesus, "Du som upphöjde Dig till himlen, kommer att sänkas ner i dödsriket. För om de kraftgärningarna hade gjorts i Sodom och Gomorra, skulle de ha stått kvar än idag." Och Sodom och Gomorra ligger på botten av Döda Havet. Och Kapernaum är på sjöns botten.

231 Du stad, som gör anspråk på att vara Änglarnas stad, som har upphöjt Dig till himlen och sänt ut alla de smutsiga, oanständiga modegrejerna osv., så att till och med de främmande länderna kommer hit för att plocka upp vår smuts och sända ut den till

sina fina kyrkor och spiror osv., liksom man gör. Kom ihåg, att en dag kommer Du att ligga på havets botten, Din stora vaxkaka är under Dig just nu. Guds vrede väller ut precis under Dig. Hur mycket längre kommer Han att hålla i den här sandbanken, som hänger ut över den där? Då den där oceanen där ute, nästan två kilometer djup, kommer att glida in där ända bort till Salton Sea. Det kommer att bli värre än Pompejis sista dag. Omvänd Dig, Los Angeles!

²³² Omvänd Er, resten av Er, och vänd Er till Gud! Hans vredes stund är över jorden. Fly medan det är tid att fly och kom in i Kristus!

Låt oss be!

²³³ Käre Gud, då jag skakas i min ande, mitt hjärta faller tårar, då jag varnar. Giv, å, Gud, att män och kvinnor inte ska tänka på det jag har sagt som ett skämt och att församlingsmänniskorna inte ska tänka på det som någonting, som var fördomar eller emot dem! Må de förstå, Herre, att det är i kärlek!

²³⁴ Du vittnade om mig, allsmäktige Gud, att jag har farit upp och ner efter den här kusten, år efter år, och förkunnat Ditt Ord. Bär mig vittnesbörd, å Gud, om det skulle ske inatt, att jag har talat om Sanningen! Du vet, att den här synen om Bruden är Sanningen. Jag har tagit den i Ditt Namn, Herre, och sagt, att den var SÅ SÄGER HERREN. Och jag känner, att jag är medveten, Herre, om vad jag gör.

²³⁵ Så jag ber Dig, Herre, i Jesu Namn, låt människorna ruska om sig själva ikväll och fly ifrån vreden, som ska komma, för det är skrivet I-Kabod över dörrarna och över nationerna. En svart bock har kommit tvärsöver det. Guds Ande har bedrivits bort ifrån det och de är vägda på vågen och befunna för lätta. Kung Nebukadnessars fest har upprepats igen med dryckenskap och halvklädda kvinnor, som kallar sig kristna.

²³⁶ Å, Himmelens Gud, ha barmhärtighet med en syndig värld och ett syndigt folk, Herre, vilket vi är ikväll! Gud, jag försöker stå i bräschan och be om gudomlig barmhärtighet, att Du ska tala till den här skaran ikväll och kommendera Din Brud givakt, Herre, så att Hon inte marscherar efter någon trosbekännelses tecken utan efter Jesu Kristi Evangeliums ljud. Bevilja oss det, å, Gud! Låt det bli känt ikväll, att Du är Gud och Ditt Ord är Sanning! Medan vi allvarligt, rakt i ansiktet på de här människorna, kallar dem till uppmärksamhet på Ditt Ord.

²³⁷ I Jesu Kristi Namn ber jag för dem, Herre. De har, bortom någon skugga av tvivel, sett Dig röra Dig över deras skaror och säga dem, vad som finns i deras hjärtan. Och Du vet ju, Herre, just nu vad som pågår. Du vet, att det där är Sanningen, å, Gud. Och jag ber Dig i Jesu Namn, låt Den Helige Ande medla igen, Herre, och dra från den här åhörarskaran, Herre, dem som är

skrivna i Lammets Livsbok! Bevilja oss det, å, Gud! Jag ber av hela mitt hjärta.

238 De här människorna, Herre, skulle av naturen ge mig den sista penny de hade för att stödja Budskapet. De skulle göra vad som helst, som de kunde. Men, å, Gud, då det gäller att rätta sig efter Det och komma in i Det, ber jag, Gud, att det här ska vara den kvällen, då Du ska belöna dem och utgjuta Din Helige Ande över det här konventet. Och må det inte bli något omkringhoppande och skuttande utan gråt och rop och omvändelse, då man håller fast i altarets horn, medan vi ser straffdomarna mullra under oss ikväll! Bevilja oss det, Gud! Jag ber så ärligt jag vet, hur jag ska göra det, i Jesu Kristi Namn.

239 Min broder, syster, jag — jag vet inte, vad mer jag skulle säga, om jag fann nåd för Er genom Guds kraft, om Ni tror, att jag är Hans profet. Det här är första gången jag någonsin har sagt det där offentligt. Men jag känner en underlig varning av något slag. Jag är inte benägen att göra så här. Ni vet, att jag inte är det. Jag uppför mig inte så här. Jag tvekade att predika det där Budskapet och säga de där sakerna. Jag sprang åt sidan och allting annat för att slippa göra det. Men Det har uttalats och Det kommer att stå som ett vittne på Domens Dag, att jag har sagt Sanningen. Det är SÅ SÄGER HERREN GUD! . . . ? . . .

240 Å, pingstfolk, spring för livet! Fly till altarets horn och gråt ut innan det är för sent, för det kommer att komma en stund, då Ni kan gråta utan att det gör någon nytta. För Esau försökte att finna sin förstfödslorätt någonstans och kunde inte finna den. Jag överlämnar Dig, å, Kalifornien. Å, Full Gospel Business Mens konvent, som jag älskar, som jag har gett i arv till och hjälpt fram av hela mitt hjärta, jag överlämnar Er åt Jesus Kristus ikväll. Fly till Honom! Låt aldrig djävulen någonsin kyla ner Er från Det Här! Stanna kvar hos Det, tills Ni, varenda en, är så fyllda med Den Helige Ande, att det får Er att komma till det här Ordet, som kommer att få Er kvinnor att rätta till Er, som kommer att få Er män att rätta till Er. Om Ni säger, att Ni har Den Helige Ande och inte vill rätta Er efter Ordet, är det en annan ande i Er. Guds Ande är över Hans Ord, det messianska, det smorda Ordet. Bruden måste vara en Messias-inna, det smorda Ordet.

241 Låt oss stå upp på våra fötter i Herrens Jesu Kristi Namn! Om Ni aldrig hör min röst igen. . . Men om Gud vill, far jag till Afrika om några timmar. Jag kanske aldrig kommer tillbaka. Jag vet inte. Men jag säger Er av hela mitt hjärta, att jag har sagt Er Sanningen. Jag har inte undandragit mig att förkunna för Er allt, som Gud har sagt till mig att säga. Och jag har sagt Det i Herrens Namn.

242 Det här är ett högtidligt ögonblick. Jag vet inte, hur jag ska uttrycka det. Jag har försökt gå ifrån predikstolen tre eller fyra

gångar och jag kan inte göra det. Det är en högtidlig stund. Glöm den aldrig! Det är den här gången, som Gud, kanske, kallar för sista gången. Jag vet inte. Han kommer att kalla för sista gången en dag. När? Jag vet inte. Men jag säger Er, enligt den där synen ser det ut som om den där Bruden är nästan färdig.

²⁴³ Titta på de formella församlingarna, som kommer in! Då den sovande jungfrun kom för att hämta olja, fick hon inte tag i Den. Bruden gick in. Borttryckelsen gick upp. ”Medan de gick för att köpa olja, kom Brudgummen.”

²⁴⁴ Sover Du? Vakna upp fort och kom till sans! Och låt os be, varenda en, som om vi vore döende den här minuten, i Herrens Namn! Låt oss, varenda en, be på vårt eget sätt!

²⁴⁵ Allsmäktige Gud, ha barmhärtighet med oss, Herre, ha barmhärtighet med mig! Ha barmhärtighet med oss alla! Vad hjälper det, vad vi än gör, om vi sviker i de här sakerna? Jag står och ber om barmhärtighet, å, Gud, innan den här stora staden sjunker ner i havet och Guds straffdomar sveper över ben här kusten. Jag ber, Gud, att Du ska kalla på Din Brud! Jag överlämnar dem åt Dig nu i Jesu Kristi Namn. Amen.

VALET AV EN BRUD SWD65-0429E
(The Choosing Of A Bride)

Detta Budskap av broder William Marrion Branham, som frambars på engelska på torsdag kväll den 29 april 1965 på Full Gospel Business Men's Fellowship Internationella konvent på Biltmore Hotel i Los Angeles, i Kalifornien, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortad på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org